

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

TJOLÖHOLMS SLOTT VID KUNGSBACKAFJORDEN. — FOTO. BACKLUND, GÖTEBORG.

13DE ÄRG.

DEN 24 MARS 1912.

Nº 26

Foto. Ralson, Lund.

C. V. L. Charles

Kliche: Bengt Sjöversparre.

Få länder torde i förhållande till sin folkmängd räkna så många framstående naturforskare som Sverige. För den stora allmänheten äro endast ett mindretal bekanta. Men därför att en Linné, en Berzelius, en Arrhenius, en Gullstrand äro på allas läppar, får man ingalunda föreställa sig, att de äro de enda, som genom betydelsefulla forskningar på det naturvetenskapliga området gjort Sverige heder. Inom hvarje särskild forskningsgren kan fastmera nämnas ett flertal namn, hvilka tillhöra sin vetenskaps yppersta. Så kunna endast för de senare årtiondena uppräknas astronomer sådana som Axel Möller, Nils Dunér, Hugo Gylden, K. P. T. Bohlin, Oscar Backlund, Folke Engström, och Carl Charlier, en namnlista, hvarmed vi ingalunda afsett att vara uttömmade. När vi på vår första sida återgifva bilden af den sistnämnde, har detta sin närmaste anledning i, att hans halfsekeldag är nära förestående.

Carl Vilhelm Ludvig Charlier är född i Östersund den 1 April 1862 och son till inspektoren Emmerich Emanuel Charlier och hans moder Aurora Kristina Hollstein. Efter att ha genomgått Östersunds högre allmänna läroverk aflade han därstädes mogenhetsexamen 1880, hvarefter han följande år blef student i Uppsala, där han snabbt undangjorde sina examina: han blef filosofie kandidat 1882, filosofie licentiat 1886 och disputerade för graden och promoverades till filosofie doktor 1887.

Redan dessförinnan hade han börjat sin akademiska bana, i det han i januari 1884 förordnats till amanuens vid Astronomiska observatoriet i Uppsala. Som sådan kvarstod han åtskilliga månader efter det han i mars 1887 förordnats till docent i sitt ämne, men begaf sig på hösten samma år till utlandet, där han dels vid Pulkova-observatoriet i Ryssland, dels i Berlin särskildt studerade fotografiens användning inom astronomien. Vid återkomsten hem började han på hösten 1888 tjänstgöra som amanuens vid observatoriet i Stockholm och stannade där till maj 1890, då han utnämndes till observator i Uppsala efter att strax förut ha varit uppsatt på andra förslagsrummet till motsvarande betättning i Lund. 1896 fick han mottaga riksstans större resestipendium och företog som innehavare af detta en studieresa till München, hvarunder han påbörjade de undersökningar, på grundval af hvilka han uppställde en analytisk teori för konstruktionen af astronomiska och fotografiska ob-

jektiv, hvilken ådrog sig en betydande uppmärksamhet i den astronomiska världen. Följande år utnämndes han till professor i astronomi vid Lunds universitet efter Axel Möller, och har sedan dess därstädes framgångsrikt infriat de löften han gifvit under sin tidigare bana.

Den gren af astronomien, åt hvilken Charlier särskildt ägnat sig, omfattar den celesta mekaniken, i hvilken han från början hade förmånen af Hugo Gyldéns handledning. Sålunda har han offentliggjort ett större antal afhandlingar rörande trekropparsproblemet i olika astronomiska tidskrifter, afhandlingar, hvilka måhända icke kunna sägas innebära egentligen nya uppslag, men dock viktiga utvecklingar af vitala spörsmål rörande detta viktiga ämne. Vidare har Charlier lämnat betydelsefulla bidrag till statistikens teori, hvilka han närmast afsett för astronomien, men som skattas högt äfven af den egentliga statistikens målsmän. Hans gradualafhandling, "Untersuchungen über die allgemeinen Jupiterstörungen des Planeten Thetis", belönades med Fernerska och Bjurzoniska prisen.

För den stora allmänheten är Charlier känd som astronom hufvudsakligen genom det tillsammans med E. Jäderin år 1888 utgifna arbetet "Stjernverlden". Om det akademiska studiet af astronomien har han gjort sig förtjänt genom läroboken "Die mechanik des Himmels".

För stjärnorna har prof. Charlier emellertid icke glömt jorden. Med varmt intresse har han följt samhällslivets olika företeelser redan från sin tidiga studenttid, då han som medlem i den bekanta föreningen "Verdandi" lämnade flera värdefulla bidrag till dess numera så högt skattade småskriftserie. Också har han af regeringen tagits i anspråk, när det i slutet af 1890-talet gällde att utarbета en på zonsystemet grundad ny persontariff för statens järnvägar: i den kommitté, som för detta ändamål var tillsatt, gaf Charlier sin egen intressanta lösning af zontariffproblemet. Senare har han framträdtt som en synnerligen intresserad förkämpe för proportionalvalmetoden, därigenom ställande sig i motsats mot många ungdomsvänner, hvilka såsom medlemmar af det frisinnade partiet ansågo sig böra kämpa för kretsvalsystemets bibehållande.

Såsom lärare är prof. Charlier högt uppburen, och icke minst vid Lunds universitet hoppas man, att han ännu länge skall med samma nit och framgång som hittills bli i tillfälle att utöfva sitt professorsämbete.

KOLSTRÄJKERNA. (Till illustr. å sid 413).

Den brittiska grufsträjken har ej, såsom man hoppats, blivit bilagd på öfverenskommelsens väg. Regeringen har tydligen uppjudit alla krafter för att åstadkomma ett resultat och ett ögonblick hade parterna kommit hvarandra så nära, att det meddelades, att en förlikning vore omedelbart förestående. Men d. 15 mars tillkännagafs officiellt, att regeringen funnit det omöjligt att uppnå enighet, utan beslutit sig för att i parlamentet genomdrifva en resolution om, att bestämmelser om lämpliga minimilöner i förbindelse med garantier för arbetsgifvarna med afseende på en minimiprestation skola upptagas i alla arbetsaftal med arbetare, som i grufvor sysselsättas med arbete under jorden.

Den brittiska grufsträjken har till synes dragit andra med sig. I verkligheten torde emellertid den stora arbetsnedläggelse, som ägt rum i Tyskland, vara fullt oafhändig af densamma, i det den utgör slutresultatet af en sedan flere månader tillbakapågående lönerörelse. Sträjken har närmast föranledts icke däraf, att arbetsgifvarne motsatt sig en löneförhöjning — tvärtom ha de utlofvat en sådan

från den 1 april — utan däraf, att grufvägarne motsatt sig underhandling med grufarbetarnes fackföreningar: arbetarne hänvisades att i stället söka skaffa sina önskningsar behör med tillhjälp af de genom lag anordnade arbetareutskotten. Den tyska arbetsnedläggelsen led från början af den svagheten att endast omfatta en del af arbetarne: de katolska fackföreningarna ställde sig från början officiellt utanför densamma. Följden blef sammanstötningar mellan sträjkan och icke-sträjkan, som visserligen icke från början haft någon större omfattning, men som likväl ledde till inkallandet af extra polis och militär, under hvilkas skydd de arbetsvilligas skaror alltjämt ökats, så att efter allt att döma sträjken småningom kommer att upphöra af sig själf.

Om sålunda båda de nämnda sträjken synas vara slutet nära, förspörjes däremot, att dock- och transportarbetarne i England beslutat före maj igångsätta en sträjka, om hvilken förutsäges att den skall ställa alla tidigare kriser i skuggan, enär alla organisationer i hela Storbritannien ämna deltaga i den.

KONUNGENS NORRLANDSRESA.

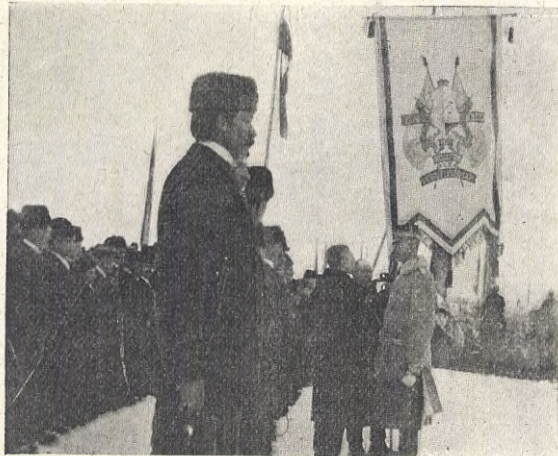
Foto. Harnesck, Boden.

KONUNGEN INSPEKTERAR NORRBOTTENS REGEMENTE VID DESS KASERN I BODEN DEN 9 MARS.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparr, Sthm-Gbg.

Från konung Gustafs besök i rikets nordligaste trakter, äro vi i tillfälle lämna några vackra bilder. Vid uppehåll å ett flertal platser under den långsträckta resan var konungen föremål för befolkningens varmaste hyllning.

SKELLEFTEÅ SKYTTEGILLE, anfördt af häradshöfding A. Hedborg, uppvtar konungen.

Den 14 mars insattes Helsingborgs nya borgmästare och rådmän i sina ämbeten vid en högtidlig installationsakt, förrättad af landshöfdingen, greve Robert De la Gardie. Vår grupp bild visar: *sittande*: landshöfdingen med t. f. landssekreteraren och landskamreren, samt *stående*: från vänster å foton: den nyutnämnde rådmän Norrell, borgmästare Bååth, (polismästare Palm), rådmän Sjövall och rådmän Wollén.

Foto. Steen-Müller, Helsingborg.

HELSINGBORGS STADS NYINSTALLERADE BORGÄSTARE OCH RÄDMÄN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparr, Sthm-Gbg.

VINTERNÖJEN VID SNÖFJÄLL OCH PYRAMID.

jämte ypperliga hotell- och restaurationsförhållanden, och vidare en väken och företagsam ledning af alla anordningar till gäster- nas trenad och förströelse. Som ett led häri ingå sport af vinterns alla slag, och därmed oskiljaktliga täflingar. Helt nyligen voro sådana anordnade i större skala, omfattande träftäflingar, skidtäflingar med och utan häst, bobsleightäflingar samt skridsko- uppvisning. Tillstå- desvarande läppar bjödo på åkning i pulka efter ren, ett af sydbor högt uppskattadt nöje. Bland märkligheter i öfrigt är att anteckna en "motorsläde" som gr. de Lesseps de-

Foto Thomassen, Åre.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.-Gbg.

Öfre bilden: SPORTDAGAR I ÅRE: Skolungdomens skidtäflan. — Bilden t. v.: GREFVE DE LESSEPS I SIN MOTORSLÄDE. — Bilden t. h.: BOBSLEIGHLAG.

Åre har mer och mer vunnit i popularitet som högsäte för all god svensk vintersport. Resorna till mer eller mindre aflägsna, utländska vintersanatorier, för att angenämast möjligt tillbringa en kort semester, äro icke så vanliga nu. De börja mer och mer utbytas mot några veckors hvila och förströelse vid våra numera ganska mångtaliga och i allmänhet förträffligt skötta svenska "frisksanatorier". Bland dessa intager ovillkorligen Åre en rang- plats. Främst den storslagna, högsvenska naturen, där-

monstrerade på Åresjön. Släden består af en automobil med flyttbara hjul, som ersättas med medar och drivres med luftpropeller. Den lär kunna gå fort nog, ända upp till 70 km. pr tim.

Ett italienskt operasällskap uppförde helt nyligen Verdis stora opera "Aida" utanför Kairo, under bar himmel. Den mest möjligt verklighetstroga fonddekoration stod till förfogande, nämligen Cheops jättestupa. 50,000 personer öfvervar föreställningen.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.-Gbg.

"AIDA" UPPFÖRD UNDER BAR HIMMEL VID CHEOPSPYRAMIDENS FOT UTANFÖR KAIRO.

FRÅN SVENSKA TEATERSCENER.

Foto. Rahmn, Malmö. Klisché: *Denst Sjöversparre.*
FRÖKEN O. RAPHAEL SÖM TITANIA
I "EN MIDSOMMARNATTSDRÖM".

T. h.: FRÖKEN ALMROTH SOM PUCK
I "EN MIDSOMMARNATTSDRÖM".

Efter fotografen
FELIX KÖRLING, "Guld-
grufvans" kompositör.

motion med syfte att i vederbörlig ordning begå a K. M. ts tillstånd till

ett penninglotteri. Detta är afsedt att omfatta tio dragningar om vardera en million kronor, med en slutbehållning af två millioner, däraf 800,000 kronor afsättes till en fond ur hvilken bristande inkomster af teaterverksamheten uttyllas, medan resterande belopp afses till en teaterbyggnad. Med den angifna fonden är i själfva verket en högsta grad af konstnärlighet inom en blifvande teaterverksamhet säkerställd till fromma för svensk dramatisk konst. —

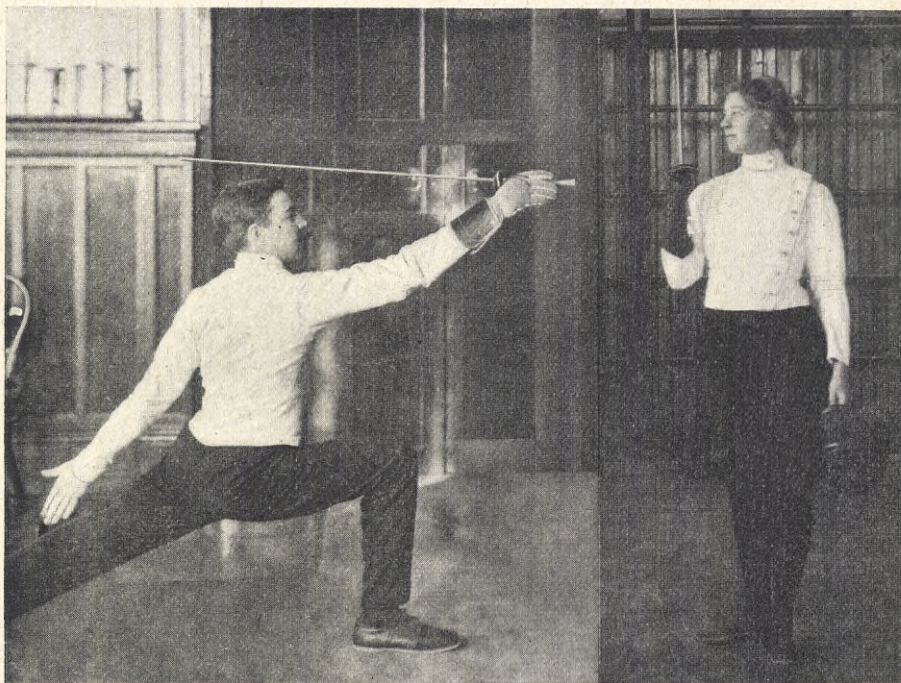
Det torde väl vara ett lika känt som erkänt förhållande, att ingenstades mer än i Göteborg offervilligheten stått redo då det gällt befrämjande af kulturella och konstnärliga syften, äfven när dessa i lokalt afseende stått andra samhällen närmare. — Och det handtag som Göteborg nu själf har behöf af till hjälp i en för dess samhälleliga lif utomordentligt betydelsefull angelägenhet skall vara dubbelt kärt såsom jämväl innebärande ett erkännande af de otaliga gånger då Göteborg räckt den hjälpande eller stödjande handen.

K. Teatern framförde helt nyligen en ny svensk opera — *Leila* — och nu bjuder *Oscarsteatern* på en ny svensk operett. — "Guldgrufvan" heter den och har den bekante kompositören *Felix Körling* till både tonsättare, librettoförfattare och dirigent. — Det är ju helt naturligt att en svensk operett skall helsas med glädje i den glada operettens stad, och så var äfven fallet. Men framgången berodde förvisso ej enbart på hvarken svenskhet eller utstyrsel och spel, utan på dess musikalsiska innebörd och det goda operethumöret hos "tre trallande jäntors" tondiktare.

Efter att först i Malmö ha gifvits med stor framgång, uppföres f. n. i Göteborg af det *Fröbergiska sällskapet* Shakspeares sagospel "En midsommarnattsdröm". De tvenne unga skådespelarinnor, hvilkas porträtt synes härvid, alternera i Titanias och Pucks roller, och utföra dem på ett genomgående förträffligt sätt, liksom alla uppträdande. — Uppsättningen är i hög grad värdad och framförandet i sin helhet väl förtjänt af de ampla loford kritik och publik äro eniga om. — I Göteborg utfördes musiken af dess symfoniorkester med *Vilh. Stenhammar* som dirigent hvilket gifvetvis i synnerlig grad bidrog till det helas framgång. — I öfrigt har Göteborgs i årtionden öppna teaterfråga i dessa dagar blifvit högaktuell i det teaterföreningens styrelse inom stadsfullmäktige fått framförd en starkt understödd

SCEN UR 2:DRÅ AKTEN AF "GULDGRUFVAN". De främst synliga äro, från vänster, her Ullman, frk. Kärzell, herr Strandberg, frk. Berentz, herr Ringvall, herr Schröder, frk. Lindzén och herr Allum. — Foto. Jøger, Sthlm.

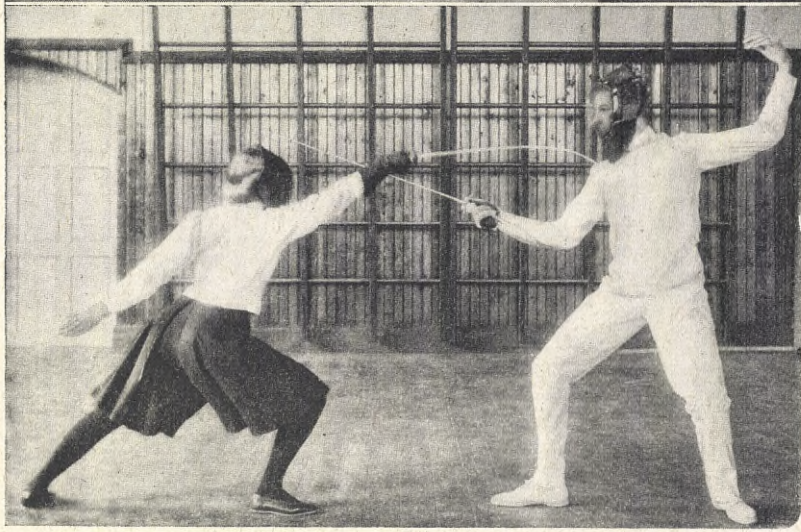
Öfverst: M. FILLLOL den franske fäktmästaren i Stockholm och frk. S. BOHM, den unga gymnastikdir. och skickliga fäktaren i Göteborg som vid pansarbåtsfest den 18 mars gjorde en uppvisning i fäktning.

Därunder: Fröken BOHM under fäktöfning.

Foto. Backlund, Göteborg.

Foto. Thomasson, Åre.
FRÖKEN G. RUUTH, ÅRE, 1:sta pris i skidtäfling för damer vid Åre.

Nedanstående bild:
Den vid DOCKUTSTÄLLNING I NORR-KÖPING prisbelönta gruppen "Prinsessan Törnros" af fru Laura Andersson.

Bland de mest anslående numren å det lyckade programmet för pansarbåtsföreningens fäst, som under stor tillslutning gick af stapeln å Grand Hotel i Göteborg den 18 mars, förekom en uppvisning i fäktning, hvori deltog den kände mästaren monsieur Fillol från Stockholm samt gymnastikdirektör Signe Bohm, m. fl.

Antagligen kommer intresset för den ädla fätkkonsten att i Göteborg än mer ökas, då fröken Bohm blir instruktör för den fätkklubb för damer hon där ämnar starta. Signe Bohm har varit elev vid mons. Mahaut's fätkskola i Köpenhamn.
A. B.

I Norrköping har å Stadshuset ägt rum en dockutställning om cirka 400 nummer som tillvunnit sig synnerlig uppmärksamhet af både små och stora. Utställningen var verkligen vacker och en hel del förträffliga och orginella docktyper voro representerade bland hvilka främst är att nämna den förtjusande lilla grupp vi afbildat härvid. Flera priser utdelades.

Efter fotografi för H. 8. D. af H. Een, Norrköping.

SVENSKA AUTOMOBILÄFVENTYRET I ITALIEN.

FRIH. LOUIS DE GEER och
KAPTEN JOHN NERÉN.

Under en långfärd som disponenten, frih. *Louis de Geer* och kapten *John Nerén* företogo i en automobil, styrd af den senare — en af vårt lands yppersta förare — råkade, på väg till Venedig, vid Montebello, ut för ett allvarsamt olyckstillbud. Vägen var efter ihärdigt rägnande slipprig, och då vagnen svängt in på bron — se bilden — slirade bakhjulen så att den kastades mot och genom barriären och ned i flodbädden. Jämte de nämnda personerna funnos i vagnen tvänne andra, hvilka oskadade undkommo, medan frih. de Geer fick armbrött och andra svåra skador samt kapten Nerén fick reben brutna och en blodutgjutning i lung-

säcken. De forslades till sjukhus och erhöilo bästa vård och äro nu utom fara.

Att beakta.

Fotografifirma, som insänder fotografier med ensamrätt för H. 8 D. och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrerad tidning, kommer att i så fall, utöfver vanligt honorar, få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, — eventuellt omnämmande, — då meddelande härom lämnas vid insändandet.

Redaktionen.

Efter fotografi

Kliché: Bengt Silfversparre.

AUTOMOBILOLYCKAN VID MONTEBELLO: Platsen X dit vagnen föll från bron.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfversparre.

NYA VANDRINGSPRIS TILL OLYMPISKA SPELEN:
Greve d'Usseaux' Roddarstatyett. Franska regeringens seglingspris.

Foto. Edgren, Stilm.
HAGALUNDS NYA VATTENTORN. Den 17 mars invigde det stora municipalsamhället i Stockholms grannskap sitt nya vattenledningsverk.

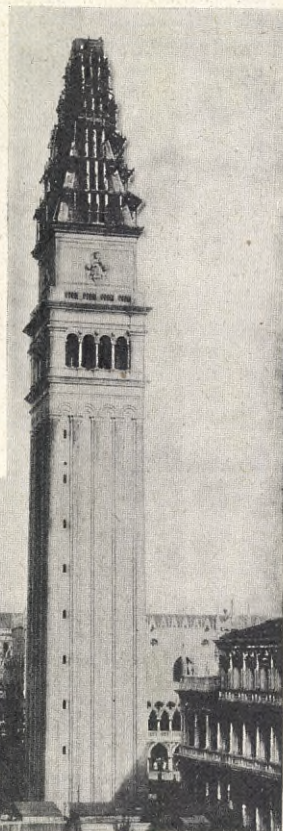
Kliché: Bengt Silfversparre.

ATTENTAT MOT KONUNGEN AF ITALIEN.

ITALIENSKA KONUNGAPARET OCH DEN VID ATTENTAT MOT KONUNGEN SVÅRT SÅRADE MAJOR LANG.

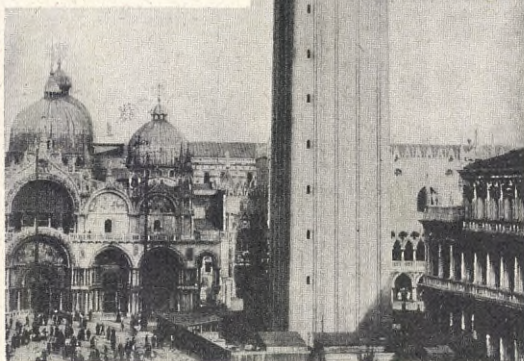
Nedanst. bild:
I STÄLLET FÖR DEN ÅR 1902
RASADE CAMPANILEN I VE-
NEDIG, ett af stadens märkli-
gaste minnesmärken, har ett fullt
liknande torn återupbyggt och
skall inom kort tid invigas.

KONUNGAPARET FÖ-
REMÅL FÖR HYL-
NING FRÅN EN
OFANTLIG MÄNNI-
SKOMASSA FRAMFÖR
QVIRINALEN.

De kungliga synas å balkongen.

Vid en åktur Italienska konungaparet företog i Rom den 14 mars blef konung Viktor Emanuel utsatt för ett revolverattentat af en vettvillig anarkist. Af de tre skott denne aflösa- de träffade intet konungen eller hans gemål, men chefen för eskorten, major Lang blef sårad

af första skottet och då han jämte eskorten omringade vagnen till skydd fick han en kula i hufvudet. Attentatsmannen afväpnades och kunde med nöd räddas undan lynchning. Konungen blef föremål för jublande ovationer från hela befolkningen, af alla partier och klasser.

Efter fotografier.

ATTENTATSPLATSEN VID SALVIATI-PALATSET.

Kliche: Bengt Sjöström.

MÅLADE TAPETER.

FÖR HVAR 8 DAG AF MILA HALLMAN.

Före den tid, då de enkla och billiga pappers-tapeterna kommo i bruk, hade de burgnare klasserna som ville se sina väggar prydda med annat än ett och annat familjekonterfej, utfördt af någon af 1700-talets många konterfejare, en utväg att få sitt skönhetssinne tillfredsställt genom attanmoda en tapetmålare att på väf måla herdeidyller, landskap eller ornament och sedan kläda väggarna i bästa rummen med dessa bilder. Man hade också enfärgade, på väf målade tapeter, helst gröna eller gula och mot denna bakgrund gjorde sig porträtten af släktens medlemmar utmärkt; men om man på en gång ville hafva både tapeter och taflor, valde man figurmålning eller landskap. Det var från början af 1740-talet och ända mot århundradets slut dessa tapeter sågo sin blomstringstid, för att småningom ganska snart in på följande århundrade se sig undanträngda af de simpla papperstapeterna, hvilka oftast smetades öfver alstren af tapetmålarnas vackra konst.

I Stockholm bildade tapetmålarna ett särskildt skrå, skildt från såväl konterfejarnes som de vanliga yrkesmålarnes, fastän detta förhållande icke hindrade att tapetmålaren kanske kunde måla en möbel och — alldeles säkert — ett och annat porträtt, beställt af någon, som icke hade råd att vända sig till de riktiga porträttmålarna. Man har varit alldeles för kvick med att hänföra alla de målade tapeter, hvilka hittats här och där i gamla hus, till utländska, hit inkomna artisters konstskicklighet, ty just här i hufvudstaden funnos en hel mängd af inhemska tapetmålare. Naturligtvis hade konsten införts utifrån, men den slog rot här på mycket kort tid och raden af dess inhemska utöfvare är mycket lång. De förnämsta utländska läromästarna skulle då varit Masreliez och Taraval, men långt före dem funnos här tapettillverkare hvars namn tyda på utländsk börd, hvilka idkade tapetmåleri, såsom Joachim Hannibal, Johan Rosenthal och Joh. Christoffer Bodamer, och det kan tänkas, att det var ur någon af dessa mäns verkstäder en af de första svenska tapetmålarna utgick, en man som blef en af de förnämsta under 1740-talet, Jonas Uppström.

Om man i våra dagar lyckas hitta gamla målade tapeter i Stockholm, kan man vara säker att de äro att finna i de gamla byggnader på Södermalm hvilka undergått ombyggnad eller rifning; det mesta som i byggnadsväg finnes af vår gamla stad, är ju att söka i denna stadsdel, som ännu har kvar en god del af de gamla borgarhusen. En af dessa byggnader refs förlidet år och i det huset hade en gång satts upp målade tapeter på väggarna. Att tapeterna ej förstördes har man att tacka den omständigheten, att husets förra ägare tog undan dem då byggnaden för några år sedan såldes till Stockholms stad. Huset låg i kvarteret Jupiter mindre, ungefär midt emellan Ragvalds- och Repslagaregatorna, med adress Hornsgatan 17.

Man kan leda husets tillvaro åtminstone till 1700-talets första år, då kyrkovärden i Maria förs., Didrik Hising, hade sålt det till en messingslagare vid namn Niclas Brusell, eller Brösell, som namnet sedan skrives, och i denna familjs ego kvarstannade egendomen hela 1700-talet igenom. En gång synas de herrar, som voro ute för att räkna stadens skattskyldiga invånare, hafva krånglat ihop det Brösellska huset med ett som tillhörde dennes granne, en skärslipare de Frenon, så att mästern Brösell till sin stora förtargelse hade kunnat få läsa hurusom hans gård var "graverad för gäld". Rotmästarna, som strax förut varit inne och räknat eldstäder och husfolk hos skeppar Letts änka, hade möjligen fått litet för

mycket af det starka öl, som änkan Sara sålde åt förstande medmänniskor, så att de vände om husnumren då de skulle göra sina anteckningar. Detta hände 1711, och några år förut hade de kunnat få försten släckt i Brösells hus, fast ej hos honom själf utan hos vinskänken Slussbom som hyrde af messingslagaren. Antar man åter att den sedan förmodne messingslagaren hade dåliga affärer i unga dagar, stå folkräkarna fria från beskyllningen att ha druckit för mycket öl inne hos Sara och trasset med husnumren bör då läggas till listan på de mångfaldiga likartade exempel som finnas i Stockholm före nummerordningen af 1810.

Huset innehöll på Niclas Brösells tid två våningar med fyra rum i hvardera. Det var täckt dels med torf och dels med bräder, i likhet med många andra dåtida byggnader och hvilket i sin mån förklarar de förfärliga eldsvådor, som ofta kunde lägga hela kvarter i aska. Detta blef också i sinom tid det Brösellska husets öde, men icke i mästern Niclas, tid, utan långt efter det hans son Anders öfvertagit verkstaden och ärit gården.

Anders Brösell hade också en son, men denne skulle ej efterträda far och farfar i deras hedervärdiga yrke, utan han borde bli en studerad karl, efter-

H. S. D. S. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Ktiché: Bengt Sjöström.

som hans pappa hade råd att kosta på honom boklärdom och han bara hade ett barn till, en dotter, för hvilken naturligtvis ingen vidlyftigare skolgång kom i fråga. Den unge Johan Brösell gick i "Fransyska scholan" och skickades därefter till Upsala för att i god ordning taga de examina han behöfde för inträde i stadens eller statens tjänst. Det var under Johans studieår, som elden sköflade det gamla borgarhemmet och om studenten kom hem i början af 1760-talet hade han funnit fäJerngården under ombyggnad efter eldsvådan. Utom eldsvådan hade familjen drabbats af en annan sorgligare olycka, hufvadern hade blifvit blind. En del af huset hade förr varit uthyrt, men nu fanns endast en lägenhet beboelig, den som tjänade till bostad åt den blinde mästare Anders och hans familj. Trots sin stenblindhet hade mästare Brösell kraft nog att med sina gesällers hjälp drifva sin verkstad och att dessutom hålla reda på de murare och snickare som arbetade på ombyggandet af huset. Det var måhända hans hustru, som

H. 8 D₂ STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöveerparre.

fick ha ögon både för sig själf och för mannen. Den tidens borgarmatronor voro ett kraftfullt släkte.

Enligt min åsikt äro de vackra och synnerligen väl bibehållna tapeterna från 1780- eller 90-talet. Äldre kunna de svårligen vara. Ej heller kunna de vara gjorda inpå det följande seklet, ty då var de målade tapeternas glanstid förbi och det är ingen fuskare eller imitatör af gamla svenska tapeter, som målat dessa idyller och jaktstycken. Johan Brösell hade blifvit ordinarie kanslist i inrikes civil-expeditionen, han hade fått fina bekantskaper och ville se sitt hem lika elegant som många af kamraternas. Hvad under då, om han vände sig till en tapetmålare — men till hvilken? Om tapeterna kunde antagas blifvit uppsatta i det Brösellska hemmet före eldsvådan, kunde mycket väl Jonas Uppström — som därtill var bosatt och hade sin verkstad ej så långt ifrån Brösell — vara deras mästare. Men man måste söka denne längre fram i tiden. Det är sällsynt att hitta några direkta beskrifningar på

H. 8 D₂ STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöveerparre, Sthlm.—Gbg.

Söndags-Nisses spirituelle redaktör, Hasse Zetterström, har alltid suveränt häfdat sin tidnings särställning inom skämtpressen.

Han har kunnat göra detta med fog. Ty Söndags-Nisse har inte endast ängsligt hållit sig fri från anekdotbladens afskrap och affäll, utan ensam i Sverige varit skämttidningen "för dagen", aktualiteternas vårdare.

Under det våra andra skämttidningar nöjt sig med större eller mindre offer åt dagskrönikan, har Söndags-Nisse på ett erkänt lika lyckligt som konsekvent sätt arbetat sig fram till rang och plats med politiskt och socialt inflytande. Må vara att detta inflytande inte kunnat hålla sig lika stadigt som under tidigare skeden — ett är dock visst: många förlösande ord ha i dagsdebatten fallit från Söndags Nisse och de skarpspetsade pennor, som allt som oftast låtit se sig i tidningens spalter. Det bör i detta sammanhang äfven från det liberal-radikala bladets motståndare kunna erkännas, att

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klölös! Drott Söndags-Nisse.

Söndags-Nisse merendels visat sig frigjord från både partisinne och småfnuttiga synpunkter.

Det är bekant att Hasse Zetterström personligen kan ta åt sig förtjänsten af sin tidnings höga ståndpunkt. Han är den, som inblåser anden i den döda materien. Med sällsynt god blick och tur har han samlat en stab talanger med penna och stift omkring sig. Själf är han dock alltfört den, som lyfter skämtets och humorns lykta högst, lyser de andra och vägleder vid sökandet af malmådrorna — fyndigheterna — inom de tungborrade schakter — för att använda en liknelse, illustrerad af Söndags-Nisses Hodellska vignett.

Specifikt Stockholmsk är visserligen Söndags-Nisse i ord och

bild, men den är dock en hela landets skämttidning. Och den förtjänar vara det, så länge den fyller sin soliga mission: att kasta några ljusstänk då och då bland det grå enahanda inom både hemmet och det allmänna.

EN INTERVJU. FÖR HVAR 8 DAG AF HASSE Z.

D

EN artige och vänlige intervjuaren smög sig in, slog sig ned och bad att få framställa några små frågor:

— Hur gammal är ni?

— En människas hjärta och icke hennes år är hennes ålder. Jag är ibland 17 år, men ännu oftare 83. Just nu är jag 67.

— Anser Ni att svenskarna sakna humor?

— Ja, alla dagar i veckan utom onsdagar. I Göteborg blir det torsdagar — Söndags-Nisse hinner inte dit förr.

— Menar Ni allvar med att Söndags-Nisse är Sveriges skämttidning?

— En gång för flera år sedan sade jag det på skämt. Nu har det blifvit allvar.

— När skref Ni första gången i Söndags-Nisse?

— 1897.

— Hvarpå berodde det?

— Det berodde på att jag en vårnatt gick hem Drottninggatan i stället för Vasagatan.

— Hur så?

— Hade jag gått Vasagatan, hade jag inte mött

Hugo Vallentin, som kom till mig och bad mig skriva hos honom. Han gick nämligen på Drottninggatan.

— Har Ni exerceerat beväring?

— Ja, på den tiden det var 84 dagar.

— Det var ju 90 dagar.

— Ja, men jag satt i arrest 6 dagar.

— Hvarför det?

— Jag ber få svara med en anekdot. För en tid sedan gick jag förbi Göta Garde med min äldste son som är 10 år. Jag visade honom arrestlokalen, och, pekande på ett gallerfönster, sade jag:

— Därinne har din fader suttit i 6 dygn. Min son funderade ett ögonblick, så sade han: *hvad hade dom då gjort?*

— Hvilken är er favoritopera?

— Nibelungenringen. Det lär vara den längsta opera som finns och jag har aldrig hört den.

— Hvad är det underbaraste som hänt eder?

— Detta: jag besökte häromdagen Berlin. På en supé hos därvarande japanske ministern sammanträffade jag med direktör Wertheim, innehafvare af det stora varuhuset med samma namn. Vi lämnade ministern samtidigt på natten och då vi kommo ned

på gatan föreslog Wertheim mig att göra sällskap till hans kontor för att få prata litet i lugn och ro. Jag gjorde honom till viljes och i en bil åkte vi till det stora affärspalatset. Genom en privat ingång kommo vi upp på kontoret där vi serverade oss själfva en utmärkt whisky och tände ett par goda cigarrer. Vi tillbrakte ett par angenäma timmar under intressant samtal om affärsläget i Italien med anledning af kriget samt möjligheten af att öppna en filial för Wertheim i Alingsås. Plötsligt kände jag mig tvärsömnig och sade till Wertheim: käre vän, skaffa mig en bil så jag får åka till mitt hotell.

— Aldrig, sade Wertheim, i mitt affärhus finns allt, från och med knappnålar till och med hvita elefanter, alltså äfven ett sofrum med alla moderna bekvämligheter för en resande främling. När ni går ut genom denna dörr, följer Ni en trappa ned och till höger har ni ert rum. Allt är i ordning. Jag själf stannar ännu en stund här uppe för att göra upp planen till ett större inköp af mösskärmar från Albanien. God natt.

Jag tog farväl, gick ut genom dörren, följde trappan och kom till ett rum, stort och rymligt, inredd till sängkammare. Där fanns allt hvad jag behöfde: en elegant järnsäng, toalett, nattduksbord, tofflor vid sängen och nattskjorta på kudden. En elektrisk lampa stod vid sängen och på det lilla bordet låg

Forts. fr. sid. 410.

dylika tapeters utseende. I mina samlingar finnas dock några sådana beskrifningar såsom för Johan Henrich Cornelius', hvars verksamhetstid infaller omkring 1760—1798. Men han målade mest blommor i urnor, små pojkbysningar med glänsande ögon och lätta vingar på ryggen, insatta i ornamenterade medaljonger och dylikt, fast han äfven målade landskapsbilder och porträtt; då han fick privilegium på tapetmåleri kallas han uttryckligen konterfejare.

Samtida med Cornelius var Johan Marshall, sannolikt född af engelska föräldrar, sjökapten Marshall och hans hustru Elisabet Williamson. Marshalls "mästerstycke" målades för ett förnämt adels-hus vid Drottninggatan, men om det var landskaps-et eller mytologien som fått vara modell kan ej sägas, då hans mästareprof är oåterkalleligen förstörd. Denne målare hade flera elever, bland hvilka Anders Widblad fick göra en utländsk studieresa, och Abraham Snack, en begåfvad men mycket bråkig yngling, som vållade den skicklige och tålmodige läraren den ena förgälseln efter den andra; han var den värsta bråkstake som fanns i alla Stockholms målarekrån.

Ibland kallas en tapetväd för *tafla*, alltså en mindre bit målåd väf, icke afsedd att täcka en hel vägg. 1780 uppvisade sålunda Carl Fr. Christopherson en sådan tapettafla för en samling tapetmålare, hvilka ansågo den värdig att vara mästerstycke. De tapeter, som i denna uppsats äro afbildade, äro sådana "taflor" för stora till dörröfverstycken, för små att för sig täcka en hel vägg och för fristående att täckas sammanfogade täcka en stor väggyta. Men de två Christophersönerna — de voro far och son — voro för obetydliga för att man skulle kunna gissa på dem som dessa tapeters mästare. — Såväl ansikten som kroppar äro på dessa tapeter korrekt tecknade och hvem vet, om ej den okände målaren äfven konterfejade sina samtida i borgarkretsarna? Det var ju så vanligt, att målaren både gjorde porträtt, landskap och till och med vågade sig på historiemålning. Så gjorde de båda Christman, far och son porträttmålaren Carl Fredrik Swan och en hop andra. Hvad Swan angår, sökte han så porträttmålare han var, tilltånd att måla tapeter, och fick det också. Med Christmans är det ju något

Berliner Tageblatts sista nummer. Jag klädde af mig, lade mina kläder på en stol, läste en politisk ledare i Tageblatt, släckte ljuset och somnade. Jag har icke på länge sofvit så godt som denna natt. Jag drömde också något mycket vackert, jag har glömt hvad, men jag minns, att jag vaknade vid ett buller, ett sorl som af tusen röster. Jag satte mig förskräckt upp i sängen, och till min fasa såg jag flera hundra människor trängas vid min säng för att få se mig. Man hurrade och skrek och viftade med hattar. Poliser försökte hålla massan tillbaka, men förgäfvades. Med en snabb rörelse kröp jag ned under täcket och genom ett hål i lakanet såg jag, att en stor glasruta skilde mig från den jublande folkhögen. *Jag hade gått och lagt mig i ett af Wertheims skyltfönster. På en lapp i fönstret stod: Fullständig sängkammarinredning med Amorsäng 600 mark.*

Jag fick ligga kvar i sängen under täcket i två timmar tills man öppnade affären. Jag vågade ju inte gå upp, ty då hade polismästare Jagow säkerligen låtit häkta mig som ett oanständigt ykört.

Då jag berättat denna historia sade intervjuaren:

— Har denna historia verkligen hänt eder?

— Nej, icke mig, men en historia behöfver icke vara sann för att vara bra. Det är nästan bättre om den bara är sannolik.

alldeles särskildt intressant, fast jag nu ej har tillfälle att ingå i ärmare på deras historia. Familjen, som för öfrigt hade sitt hus i närheten af messingslagare Brösell, var genomgående konstnärligt anlagd, i deras verkstad vid Repslagaregatan målades allt möjligt och bland deras elever märkes åtminstone ett berömdt namn, porträttmålaren Olof Pilo.

Det urplock jag här gjort i listan på 1700-talets stockholmska småmålare lämnar alltså fältet fritt för gissningar öfver hvad dessa tapeters mästare måhända heta. Man kan gissa på Cornelius, Marshall eller någon af dennes elever; och lika gärna kan man anse dem utgångna från den Christmanska verkstaden, ty Christman d. y:s änka skötte i mår ga år svärfaderns och makens yrke, med sin måg målaren Korn som ledande arbetskraft. Namnet Carl Fr. Swan är ej heller uteslutet ur raden på dem som kunna antagas hafva målat dem. Annat än gissningar kan det dock tyvärr icke bli, ty dessa målare voro anspråkslöst folk, som inte ritade sitt namn i tumshöga fantastiska bokstäfver i hörnet på det porträtt, den historietafla, den mytologiska eller herdetapet de målade. De flesta af dem leide för dagen och, med få undantag, dogo i fattigdom. Möter man deras namn i gamla papper, är det mestadels i samband med gesäll- eller mästareprof, med yrkesgräl dem inbördes emellan eller med antecknande af lärpojkar. Hela deras vackra konst var anonym och var i långa och många årtionden totalt förgäten. Det har varit mig ett stort nöje att draga dem och deras tapeter fram ur glömskan.

De tapeter som funnos i n:r 17 Hornsgatan sitta nu på väggarna i fru Widerströms sal, i hennes hus Götgatan n:r 5. Fru Widerström var omtänksam nog att låta flytta dem ur sin dåvarande egendom, för att de icke skulle rivas i trasor då byggnaden refs ned. Det har varit den vanliga gången till förintelse för massor af dylika gamla konstverk, hvarmed 1700-talets stockholmare älskade att pryda sina hem. I sin nuvarande omgifning af gamla, stilfullt snidade mahognymöbler väcka de tanken på en tid, hvars människor kanske voro mera hemkära än nu, en tid, då utländskt modekrafs och godköpsgrannlåt betraktades med misstroende och då folk satte en ära i att se sina hem prydda med alster af inhemsk konstflit, gedigen och smakfull.

STRÄJK.

KOLGRUFVE- STRÄJKEN WESTPHALEN

1. Sträckande och deras anhöriga i Dortmund flykta för en polisattack på Borsigplatsen.

2. En skvadron husarer intäga i Dortmund till ordningens upprätthållande.

Kliché: *Dennt Silfversparre.*

Efter fotografier.

KOLGRUFVESTRÄJKEN I WESTPHALEN:

3. Grufarbetare i Gelsenkirchen framför myndigheternas kungörelse.

4. Sträckande grufarbetare.

Beriktigande till föreg. nummer af H. 8. D.

Den vackra Gallionsbilden af hvilken vi lämnade en reproduktion, tillhör stationsinspektör G. W. Bruce, Tyväcker, hvilken med stort tillmötesgående lämnat behöfliga uppgifter.

I Brandt-affären omnämnde vi, i likhet med den öfriga svenska pressen, att en af de mest verksamma för B:s frigifning var en landsman, senator Nelson. Vi uppmärksamgöres från norskt håll därpå, att senator N. är norрман, född i Voss 43, kom vid sex års ålder till Amerika der han varit militär under kriget, sakkörare, statsadvokat, led. af kongressen, guvernör samt slutligen senator.

Efter fotografier.

Kliché: *Dennt Silfversparre.*

Mrs Pankhurst är en af den engelska suffragettrörelsens ledarinnor, moder till den för straffpåföljd efterlysta miss P. Af-tjänar fängelsestraff för begångna och anstiftade suffragettdåd.

MRS PANKHURST.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å sista sidan.

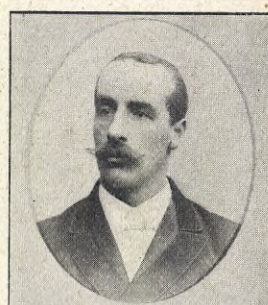
M. E. FALCK
Grosshandlande. — Göteborg.
80 år 16 Mars.*

A. E. SEATON.
Grosshandlande. Godsegare. —
Göteborg. 65 år 24 Mars.*

J. A. GRÖNLUND.
Redaktör. — Göteborg.
50 år 15 Mars.*

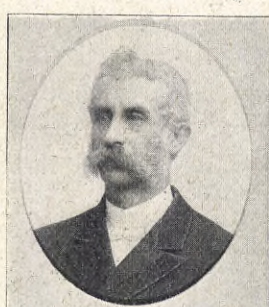
C. L. LUNDGREN.
Grosshandlande. — Laholm.
50 år 9 Mars.*

E. A. MALMBERG.
F. d. Landshövding. — Stock-
holm. 70 år 16 Mars.*

G. A. LÖWENHJELM.
F. d. Öfverste. Kammarherre.
Stockholm. 70 år 22 Mars.*

C. G. SON LOVISIN.
Friherre. F. d. Kapten. —
Strengnäs. 70 år 14 Mars.*

B. F. E. HASSELROT.
Justitiombudsman. — Sthlm.
50 år 23 Mars.*

E. E. GEMZELL.
K. Hofpredikant. — Stockholm.
65 år 24 Mars.*

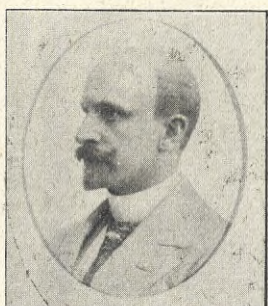
A. NORDSTÉN.
Kontr.-prost. Kyrkoh. Komm.-
st. ordf. — Ryssby. 65 år 1 Mars.*

N. LÖVGREN.
Biskop. — Vesterås.
60 år 29 Mars.*

K. J. HELLGREN.
Kontraktspost. Kyrkoherde. —
Borgholm. 60 år 15 Mars.*

B. E. GADELIUS.
Professor. — Stockholm.
50 år 29 Mars.*

J. E. JOHANSSON.
Professor. — Stockholm.
50 år 22 Mars.*

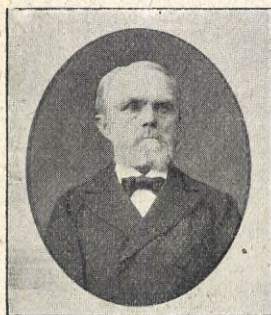
G. W. PETERSSON.
Professor. — Stockholm.
50 år 17 Mars.*

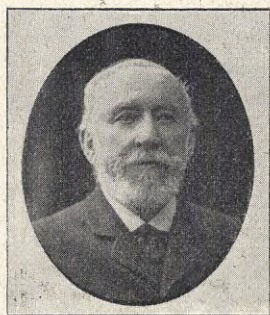
T. H. HEDBERG.
Chef f. K. Dram. Teatern. —
Stockholm. 50 år 23 Mars.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

A. L. PETERSON.
Apotekare. — *Seffle.*
85 år 15 Mars.*

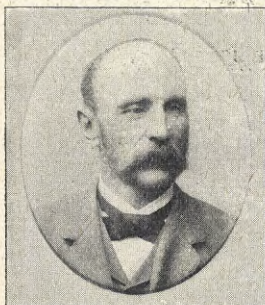
J. B. OLIN.
F. d. *Telegrafkommissarie.* —
Landskrona. 80 år 18 Mars.

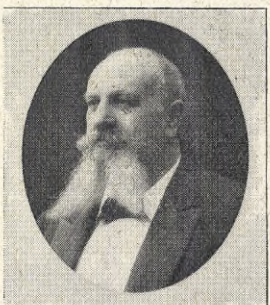
F. NIBELIUS.
Handl. F. d. *Kommunalman.* —
Gannebo Bruk. 75 år 7 Mars.

A. F. BURMAN.
Häradskrifvare. — *Skellefteå.*
50 år 8 Mars.*

A. J. RYDSTRÖM.
Direktör. — *Jonsered.*
70 år 7 Mars.*

A. GUSTAFSSON.
Källaremästare. — *Kalmar.*
60 år 17 Mars.*

E. G. R. KJELLSTRÖM.
Direktör. — *Göteborg.*
50 år 20 Mars.*

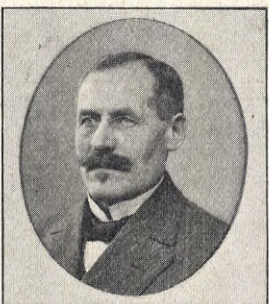
E. DORPH-ENANDER.
Fru. Framst. pianist o. musik-
lärarinna. — *Norrköping.*
50 år 29 Mars.

A. DECKER.
Öfveringenjör. — *Stockholm.*
50 år 31 Mars.*

B. J. F. ANDERSSON.
Ingenjör. — *Stockholm.*
50 år 14 Mars.*

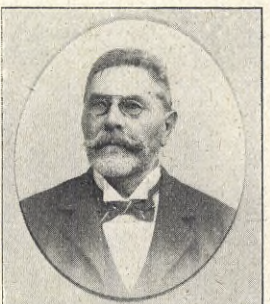
F. W. LINDQWIST.
Direktör. — *Stockholm.*
50 år 16 Mars.*

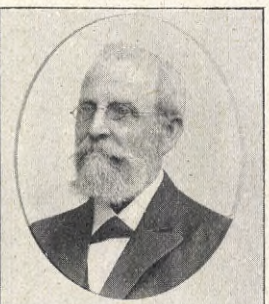
A. R. VON UNGE.
Bergsingenjör. — *Mölnortorp.*
50 år 10 Mars.*

G. W. SERNANDER †.
F. d. *Bankdirektör.* — *Stock-*
holm. F. 26. † 12 Mars.*

J. G. KNÖPPEL †.
F. d. *Hannfogde.* — *Stockholm.*
F. 32. † 1 Mars.

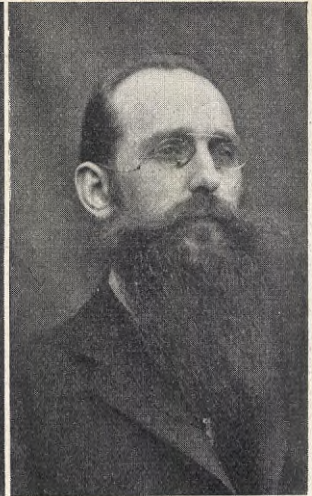
N. C. HOLMSTRÖM †.
F. d. *Landsfiskal. Komm.-ordf.*
Landskrona. F. 33. † 3 Mars.

A. GÖTHLIN †.
Kronafogde. — *Nora.*
F. 43. † 7 Mars.*

Efter fotografier.

BIBLIOTEKARIEN F. PALMÉR.
till bidrag af hvilkes aflöning K.
proposition kommer att afgifvas
till riksdagen.
T. v.: DEN SKANDINAVISKA
AFDELNINGEN AF ST. GENE-
VIEVBIBLIOTEKET I PARIS.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

MAGNUS FALCK. Erhöll efter avslutade skolstudier anst. å kontor i Göteborg och ledade der affärsrörelse för egen räkning. Numera föreståndare f. Brandförsäkr. A.-B. Norrlands afd.-kontor i Göteborg. Led. af Göteborgs stadsfullmäktige 78—82, ordf. i Fattigvårdsstyrelsen 78—83, led. af Folkkostestyrelsen 78—85.

ARTHUR SEATON. Delegare i firman Larsson, Seaton & Co i Göteborg, egare af Aspenås sateri i Ellsö. län. Styrelseledamot i Skand. Kredit A.-B., Bergslagernas Jernv. A.-B., Göteborg—Borås Jernv. A.-B. o. A.-B. Strömmen & Larsson. Ordf. i styr. f. Slottskogsparken, v. ordf. i styr. f. Gborgs Trädgårdsförening. Förut ordf. i styr. f. Alderdomshemmet.

JOHAN ALFRED GRÖNLUND. Redaktör i den af honom öf. grundade nykterhetsstiftningen Vesta Sverige. Styrelseledamot i Centralkommittén i Göteborgs nykterhetsorganisationer m. fl. institutioner till nykterhetens befrämjande af hvilken G. egnat en betydande verksamhet.

LUDVIG LUNDGREN. Grosshandlande i Laholm. Led. af Stadsfullmäktige, v. ordf. i drätselkammare, led. af styr. i Laholms Sparbank, ordf. i Stadsens köpmannaförening.

ADOLF MALMBORG. Ö.-löjtn. v. Verml. reg. 61, löjtn. v. gen.-stabens 67 o. major derst. 82, mil.-attaché i Berlin 83—86, öfv.-löjtn. v. Ellsö. reg. 85, v. Verml. reg. 86, chef f. Krigshögskolan 86—89, inspektör f. trängens 88. Öfverste i Verml. reg. 89 o. afsked s. å., då utnämnd t. landshöfding i Verml. län; afgick öf. komm. m. st. k. N. Ö., led. af K. Krigsvet.-Akad.

GUSTAF LOWENHJELM. Ö. löjtn. v. Sk. drag reg. 62, major v. Kronprinsareg. 90, öfv. löjtn. v. Lifreg. husarer 92, öfverste o. chef f. Norrl. drag. reg. 95—04. Led. af direktionen i Danviks hospital. Kammarherre hos kronpr. Gustaf 83.

CARL LOVISIN. Ö. löjtn. v. Söderm. reg. 63, kapten 81, afsked 92. Led. af stadsfullmäktige sedan 82, led. af byggn.-nämnden, v. ordf. i styr. f. vattenledn.-verket, v. ordf. i styr. f. elektr.-verket. Ordf. i styr. f. Strengnäs nya rederi A.-B., ordf. i styr. f. A.-B. Strengnäs Tidning. Inneh. af Söderm. skytteförbands förtjenstmedalj.

BERNDT HASSELROT. Stud. ex. 81, v. häradshöfd. 88, assessor i G. Hofr. 94, i Sv. Hofr. 96, förordn. rev. sekret. 97, konst. 99, ord. rev. sekret. 1900. Just. ombudsmannens efterträdare 05 o. 06, justitieombudsman sedan 06. Hänvisat t. biografier och helsidesporträtt ärg. IX: 19.

EMIL GEMZELL. Stud.-ex. 68, prestvigd 71, past.-ex. 77, bat. pred. i Karlskrona 73, reg.-pastor v. K. Flottan o. kyrkoherde i Skeppsholms förs. 83, tjänstg. e. o. k. hoi. pred. 85, ordinarie k. hoi. pred. 99. Led. af Hofkonsistorium 84.

NILS LÖVGREN. Stud.-ex. 74, fil. lic. 81, prestvigd 86, lektor i Umeå 83, i Örebro 84, i Upsala 85, kyrkoherde i Gefle 89, teol. dr. 97, kontr.-prost 98. Biskop i Vesterås o. kyrkoherde i Lundby 1900. Led. af Sv. kyrkans diakonistyrelse 10.

KLAS HELLGREN. Stud.-ex. 73, teor. teol.-ex. 76, prakt. teol.-ex. 77, prestvigd s. å., komminister i Oscarshamn 82, kyrkoherde i Borgholm sedan 94, prost i Ölands n. kontr. sedan 97. Stadsfullmäktiges ordf. 99—09, ordf. i styr. f. Borgholm-Råda jernv. a.-b.

BROR GADELINUS. Stud.-ex. 81, med. dr. 96. Aman. o. ff. bitr. läkare v. Lunds Hospital 93—96, bitr. läkare derst. 96—1900; docent i psykiatri v. Lunds Univ. 96—03, asylläkare v. Lunds Asyl 1900—03, ff. e. o. professor i psykiatri v. Karol. Inst. o. ff. öfverläkare v. Sthlms Hospital 02—03, e. o. prof. i Karol. Inst. 03—08, professor sedan 08, öfverläkare v. Stockholms Hospital sedan 03. Medicinsk författare.

JOHAN JOHANSSON. Stud.-ex. 79, med. dr. 90, docent i fysiologi v. Karol. inst. s. å., laborator i samma ämne 91, professor v. Karol. Inst. sedan 01. Biträde i hälsovårdsärenden i K. Fångv.-styr. 1900, led. af direktionen i K. Gymn. Centralinst. 04, led. af direktionen i K. Veterinär inst. 03; led. af K. Vet. Akad. 10, ordf. i Sv. Läkarsällskapet 11; led. af kommittén f. omorganisation af K. Gymn. Centralinst.

WALFRID PETERSSON. Stud. ex. 80, fil. dr. 90. Statsgeolog 97—01, ff. lektor i mineralogi o. geologi v. Tekn. Högskolan 98—01. Professor i gruuvetenskap derst. sedan sistn. af föreståndare f. Bergshögskolan sedan 03. Led. af styrelsen i Tekn. Högskolan sedan 10. Tekn. vetenskaplig författare.

TOR HEDBERG. Stud.-ex. 80, fil. kand. 83; vitter författare, journalist. Verkst. direktör i K. Dramatiska Teaterns A.-B. o. chef i K. Dram. Teatern sedan 10. Hänvisat till biografier i ärg. II: 37 o. XI: 21.

ANDERS PETTERSON. Apot. ex. 56, förestod fil. apot. i Höganäs 59—63, inneh. af apot. i Seffe sedan 63, af med. förrådet i Gillberga sedan 76.

Nisché Bengt Sjöbergqvist.

A. F. BURMAN. E. o. landskontorist i Vesterbottenslän 86, ff. polisuppsynsman v. jernv.-byggn. genom öfre Norrland 91, kronolänsmän i Tärna 93, lappfogde 95. Häradsskrifvare i Skellefteå sedan 07. Led. af styr. f. Bank A.-B. Norra Sveriges afd.-kontor sedan 09. Komm.-stämman ordf. 94—95. Led. af Riksd. A. K. 02—05.

ANDERS RYDSTRÖM. Sedan 40 år ledare f. trädgårdsanläggningarna på Bokedalen. Framstående fackman, synnerligen verksam inom sällskapet Hortikulturens Vänner i Göteborg, hvass styr. han tillhör sedan mer än 20 år. Led. af K. utställn.-kommittén f. trädgårdsutskottet 96—97, led. af k. kom. f. trädg. skol. ord. inom landet 05—06.

AUGUST GUSTAFSON. På sin tid föreståndare f. Smålandspostens boktryckeri i Vexjö, direktör i Vexjö stadsush. o. Stora Hotell; egare af Kalmar Stadshotell o. Teaterrestaurant.

ROBERT KJELLSTRÖM. Verkst. direktör f. Göteborgs Hotell A.-B., chef för Palace Hotel sedan 07; förut inneh. af stadshotellet i Gefle o. badhusrestauranten i Lysekil. På sin tid led. af stadsfullmäktige o. drätselkammare i sistn. stad.

AUGUST DECKER. Stud. ex. 82, afg. ex. fr. Tekn. Högskolan 85, ritare o. konstruktör v. A.-B. Palmcrantz & C:s elektr. afd. 85—89, elektrotekn. v. Sthlms Gasverk 90, chef f. Sthlms elektr.-verk sedan 92. Led. af kommittén ang. begagn. af elektr. plus- o. kraftledningar 98—01; led. af kom. i utarbet. af förslag t. elektr. lagstiftning, led. af komm. f. den högre tekn. undervisningens ordnande.

JOHN ANDERSSON. Anst. v. Sthlms Belltelefon A.-Bs ingenjörskontor 84, v. Telegrafverkets rikstelefonbyrå 90; telegraf- o. telefonombud i f. Sthlm o. omnejd 92. Inneh. af J. Andersson's elektro-tekn. byrå i Sthlm 90—02. Verkst. direktör i A.-B. Svensk Normaltid o. Åskledarekontrollanstalten 02. Led. af Klara förs. fattigv. styr., led. af skolrad, led. af direkt. i sjukhuset Eira, led. af kyrkofullmäktige o. kyrkoråd i Klara förs. Förslagsställare t. församlingens folkskole-nybyggnad, led. af byggn.-kommittén o. af dess verkst. utskott. Stiftare af Klara kommunalförening.

F. W. LINDQWIST. Arbetade å A.-B. Separators verkstäder till 92, då han helt egnade sig åt sin 90 fullbordade upplifning, Primusköket. Tillverkningen häraf började i minsta tänkbara skala, utvidgades och öfvertogs 98 av det nybildade aktiebolaget Primus, med L. som chef. Fabriken på ha alltjem utvidgats och omfattar i. n. 10,000 kv. med 450 arbetare. — Primusköket med alla dess olika typer är numera en artikel å verdensmarknaden med en försäljningssumma af omkring sex. mill. kr. pr. år.

RICKARD VON UNGE. Stud. ex. 82, afg. fr. Tekn. Högskolan 84, tjänstg. v. jernbruk, verkstad samt säson kassör t. 95; sedan sistn. är chef f. Mölnatorps A.-B.'s smidesfabrik.

WALFRID SERNANDER †. Kronofogde i V. Nerikes fogderi 62—76, landtränmästare i Örebro 76—85, led. af centralstyr. f. Örebro Ensk. Bank 73, v. verkst. direktör derst. 86, verkst. direktör 93—04. Jourh. direktör i hypoteksfören. 78, direktör i Ränte- o. Kap.-försäkr.-anst. 79. Ordf. i styr. f. Örebro E. Bank till 06 då han aflyttade till Stockholm. I Mångårigstadsfullmäktig i Örebro.

AGATHON GÖTHLIN †. Stud.-ex. 62, kam.-ex. 63, kr.-länsn.-ex. 70 kronofogde i Nora fögd. sedan 82. Led. af centralstyr. f. Örebro E. Bank sedan 05, ordf. o. v. ordf. i aid-styr. i Nora, förest. o. kassör vid afd.-kontoret. Led. af Sparbankens styr. 94.

Prof. C. Charlier, biografi och helsidesporträtt. — Konungens norrlandsresa. — Borgmästareinstallation i Helsingborg. — Vintersport i re. — Två teaterpremiärer. — Dockuställning. — Hagalunds nya vattentorn. — Attentat mot italienska konungaparet. — Campanilen. — "Aida" under bar himmel. — Kolsträjken i Tyskland. — Automobilolycka i Italien. — Skandinaviskt bibliotek i Paris. — Söndags-Nisse, 50 år. — Målade tapeter, af Mila Hallman. — En intervju af Hasse Z. med porträtt. — Fäktuppvissning. — Veckans Porträttgalleri.